

Abstrakt

Leishmanie musí po vstupu do obratlovčího hostitele čelit obranným mechanismům hostitelské imunity a proniknout do cílové buňky – makrofága, kde jejich vývoj pokračuje. Evoluční strategií leishmanií vyvinutou k přelstění imunitního systému obratlovce, jsou mimo jiné jejich povrchové glykokonjugáty. Mezi nejvýznamnější povrchové glykokonjugáty patří lipofosfoglykany, glykoinositolfosfolipidy, membránově vázané proteofosfoglykany a metaloproteázy gp63, které leishmaniím pomáhají odolávat lýzi komplementem, antimikrobiálním účinkům produktů neutrofilů a zprostředkovat vazbu na makrofágy. Intracelulárně pak moduluji signalizační dráhy, které vedou k produkci cytokinů, směřujících polarizaci imunitní odpovědi ve prospěch Th2. Výsledkem tohoto přesměrování je vyhnutí se účinkům toxického NO, čímž je ustanovena chronicita infekce. Glykokonjugáty jsou rozsáhle zkoumány jako účinná složka potenciálních vakcín, chránících obratlovce před nákazou či bránících zpětnému přenosu leishmanií na bezobratlého vektora, čímž zamezují dalšímu šíření infekce.

Klíčová slova: leishmanie, lipofosfoglykan, glykoinositolfosfolipid, proteofosfoglykan, gp63, imunitní odpověď, makrofág